

Enkele opmerkingen over 'de kerk' Ds. E. Heres

In de gereformeerde belijdenisgeschriften wordt heel duidelijk samengevat wat het Woord van God zegt over de kerk. Het geloof luistert naar het Woord van God en spreekt dat Woord na. Dat is het mooie van de gereformeerde belijdenisgeschriften: Daar doet de kerk niet anders dan heel eenvoudig naspreken wat ze in het Woord van God gelezen heeft.

Daar ligt dan de blijvende kracht en de blijvende actualiteit van de van de gereformeerde belijdenisgeschriften. Neem nou de artikelen 27 t/m 29 van de NGB. En dan daarbij vraag en antwoord 54 van de Heid. Catechismus. De verrassing van dat catechismusantwoord is, dat meteen duidelijk wordt gemaakt, dat we in de kerk met het werk van God te maken hebben.

Je moet vooral zien, dat **de Zoon van God de kerk vergadert!** Alle nadruk ligt op wat Hij doet. De Zoon van God vergadert Zich een gemeente, uit het hele menselijke geslacht.

De woordkeus van de catechismus kan ons bewaren voor al die kleinmenselijke gedachten over de kerk. Daar is iemand aan het woord die eerst geluisterd heeft naar de Bijbel.

En daarna enthousiast zijn geloof belijdt. 'Ik geloof dat de Zoon van God Zijn kerk vergadert beschermt en onderhoudt'. Het catechismusantwoord eindigt dan met de zin: 'En ik geloof dat ik van deze gemeente een levend lid ben een eeuwig zal blijven.' Het gaat hier over de katholieke kerk, dat betekent, de algemene kerk, die wereldwijd verbreid en verstrooid is.

Maar die universele kerk presenteert zich in de landelijke en plaatselijke kerken.

De bijbel gebruikt het woord 'kerk' zowel voor de wereldwijde kerk, als ook voor de plaatselijke kerk, waar je lid van bent. Als je volgens de Bijbel over de kerk spreekt hoef je niet tussen de klippen van allerlei kerkbegrippen door te schipperen. Want het gaat niet om de gevoelens, de theorieën die mensen zich gevormd hebben over de kerk. Maar de bijbel noemt Christus, als Degene die de kerk vergadert. 'Want Hij is geslacht', zegt Openb. 5:9 'en Hij heeft de zijnen voor God gekocht met Zijn kostbaar bloed, uit elke stam en taal en natie'. Er wordt soms over de kerk gesproken, alsof het een **religieuze maatschappelijke organisatie** is, met statuten en een contributie. 'Onze kerk', wordt dan gezegd alsof het een club is van mensen, die samen een bepaald goed doel nastreven. Een groep gelijkgezinde mensen die zich samen druk maken om één ideaal. Maar, wij moeten 'de heiligheid' van de kerk weer zien. Het is de zaak van de Heilige God in deze wereld.

Om goed te kunnen zien, wat de kerk is, moet je **de Here Jezus Christus kennen**.

Jezus Christus, Gods eigen Zoon, die de Zijnen zó oneindig heeft liefgehad, dat Hij voor ze stierf aan het kruis. Christus, die vandaag in de hemel is, aan Vaders Rechterhand.

En die vandaar het werk aan de bouw van de kerk voort zet. Dat is ook onze enige troost vandaag, als het gaat over de kerk! Zou je er anders niet een keer toe komen om het bijltje er maar bij neer te gooien? Juist als je zoveel vragen hebt en moeilijke dingen ziet in het kerkelijke leven. Als het kerkelijke leven kleinschalig is geworden, dan is het toch ook niet aantrekkelijk voor buitenstaanders en voor jongeren.

En tóch mag je gelovig enthousiast zijn, als je het spoor van Christus volgt. Gehoor geeft aan de stem van de Goede Herder, Joh. 10! Als je Zijn Woord bewaart, dan mag je vol goede moed zijn, ook al heb je maar kleine kracht.

Dat is het eerste waar het op aan komt, dat je Hém ziet, Christus. Het Hoofd van de kerk is onze Koning! Hij bouwt verder aan Zijn kerk, en Hij brengt Zijn kerk bijelkaar, tot de laatste man en vrouw toe!

En wanneer is Hij daarmee begonnen. Wanneer begon de geschiedenis van de kerk?

Nee, dat was niet pas met Pinksteren? Ook niet pas in de tijd van de Reformatie in de 16^e eeuw. Het is ook niet zo, dat **ónze** kerkgeschiedenis begonnen is in 1944 of in 2010.

Alsof er telkens **een nieuwe kerk** gesticht is bij elke reformatie en vrijmaking.

We moeten ook goed zien, dat er in Dalfsen twee jaar geleden **niet een nieuw kerkje** is gesticht. Wij mochten verder gaan op het zelfde spoor. De GKV-kerken zijn andere kerken geworden. Daar zijn fundamentele veranderingen toegelaten. Dat stemt men ook openlijk toe.

Zij die zich afgescheiden hebben van de GKV zijn niets iets nieuws begonnen, maar door de genade van God mogen wij op het gereformeerde spoor verder.

Dat is ook wat in de Verklaring van 2 jaar geleden zo duidelijk gemaakt is: Geen nieuwe kerk maar een gereformeerde kerk Terug naar het fundament, in eenheid met de kerk van de eeuwen. Blijf ook vandaag vooral **de éénheid van de kerkgeschiedenis** zien. Van begin tot eind. Die geschiedenis begon in het Paradijs. Voor de eerste bladzijden van de kerkgeschiedenis moeten we **in Gen. 1 en 2 zijn**. Ja, want toen al werkte de Zoon van God aan de bouw van het huis van Zijn Vader.

Wij kunnen vanaf onze plaats, in een klein land, heel dat machtige werk van samenbrengen, van vergaderen, niet overzien. Het is het grote project van de Zoon van God, vanaf het begin. En daarna alle eeuwen door. Goed om daar aan te denken, als de gemeente maar klein is en als je van die negatieve geluiden hoort over de kerk. We maken deel uit de kerk, waarvan de eerste kerkleden het Paradijs nog hebben meegemaakt. De gedachte dat je lid mag zijn van de dezelfde kerk waarvan ook Abel, en Enos, en Abraham en Izaäk lid waren en zijn! Wij kunnen het machtige werk van Christus niet overzien. Soms lijkt die rode draad van de kerkvergadering een heel dun draadje te zijn geworden. Zoals in de tijd van Elia, onder het koningschap van Achab in Israël. En in de tijd van Maarten Luther.

De prognoses voor de kerk in Nederland, volgens de cijfers van het Centraal bureau voor de Statistiek stemmen niet vrolijk. Maar het geloof ziet de levende God, die Zich een volk roept door alle eeuwen heen. Het geloof ziet die ene Herder, en die éne kudde, uit Joh. 10.

Christus die als de Goede Herder zijn kudde vergadert beschermt en onderhoudt!

Christus, die de zijnen zo oneindig heeft lief gehad, dat Hij voor hen stierf aan het kruis.

Dan zie je de Bruidegom, die ten hemel af kwam, om zijn kerk als bruid te werven,

't was Hij die door zijn sterven aan haar het leven gaf!

Het is heel mooi dat antwoord 54 van de HC zegt, dat de gemeente van Christus **uitverkoren is tot het eeuwige leven**. Het is één van de weinige keren dat de Catechismus over de **uitverkiezing**

spreekt. 'Uitverkiezing', dat is dat woord waar veel mensen wat huiverig voor zijn en wat onzeker van worden. Maar het **is** juist een woord waardoor je in het geloof juist zekerheid krijgt!

'Uitverkiezing' wil zeggen: Er zit een plan achter. Het is niet zomaar dat ik een plaats gekregen heb bij de Here Jezus en bij Zijn kerk. Er is echt reden om je te verwonderen over het verkiezende welbehagen van God. Dan zie je hoe groot geschenk het is, dat je bij Zijn kerk **mág** horen. Dat we mee mogen met die vergadering die is uitverkoren tot het eeuwige leven. Als ik dat zie dan word ik dankbaar en verwonderd. Verwonderd dat ik erbij mag horen bij de kerk waar Christus aan bouwt door Zijn Geest en Woord.

Dan ga je steeds meer **houden** van de kerk. Inderdaad, liefde voor de kerk! Maar dan ervaar je ook je eigen roeping en betrokkenheid. De eigen verantwoordelijkheid en eigen gelovige positiekeus. Als je bent meegenomen in de levensbeweging van Christus, dan wil je ook dáár zijn waar Hij je roept. Daar is je léven mee gemoeid.

Dan ga je op de bres staan, als je ziet dat de kerk wordt aangevallen door dwalingen en andere listige pogingen van de satan om het werk van Christus kapot te maken.

Dan ga je inzien, dat het wel nodig is om goed in de gaten te houden wat de ware kerk van Christus is.

Welk kerkverband is nog wettig en wel kerkverband is dat niet meer.

Je gaat inzien, dat het kerkverband waar je altijd bij gehoord hebt, een onwettig kerkverband kan zijn geworden. Als het Woord van God niet meer trouw bewaard en geleerd wordt, als er geknoeid wordt met de bediening van de sacramenten, als de kerkelijke tucht niet meer volgens de bijbel wordt gebruikt. Dan moet je wel zien dat je niet meer automatisch op het goede **kerkadres** zit.

Het is niet waar **dat het in principe niet uitmaakt wáár je kerklid bent**.

Je moet wel degelijk nagaan wáár het Woord van de HERE onverkort bewaard en bediend wordt. Het is misschien wel daar waar de boel er niet zo royaal uit ziet.

Het is niet die ruime, wijde poort, die brede deur, maar die nauwe toegang, die smalle weg. Er **móet** wel gebroken worden met dwaalleer die het fundament onder het kerkelijke leven aantast en het geloof van de kerkleden bedreigt en met maatregelen die trouwe volgelingen van Christus vervolgen en monddood maken.

Ja want we moeten wel goed bedenken: Het is **de dwaalleer** die de kerk uit elkaar drijft en die **breuken** tot gevolg heeft.

Het komt er dan des te meer op aan om in het geloof goed te onderscheiden, wáár is de wettige kerkvergadering waar Christus mij roept.

Er zijn vandaag veel christenen, die de eenheid van individuele christenen al voldoende vinden, als ze alleen maar wéten, dat er nog anderen zijn die een band met de Here Jezus hebben. Daar hebben ze geen 'zichtbare kerk' met ambtsdragers enz. bij nodig.

Dan wordt de kerk gezien als een grote 'onzichtbare kerk'. Alle mensen die iets met het christelijk geloof hebben zijn dan samen de kerk. Eén onzichtbare christelijke gemeenschap, die zich niets aantrekt van al die kerkmuren. Dan zingen christenen graag dat lied 'Samen in de Naam van Jezus', dat lied waar ook in staat: 'Want de Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt'. Een andere uitdrukking die hierbij past is '**De oecumene van het hart**'. Een uitdrukking die ooit gelanceerd door de Evangelische Omroep. De gedachte achter dat begrip was: Als je maar een persoonlijke band hebt met Jezus Christus, dan vorm je daardoor al een eenheid en dan heb je genoeg aan van tijd tot tijd een bijeenkomst.

Er is vandaag een enorme opleving van **de dwaalleer van de kerkelijke pluriformiteit**.

Dat is de leer die zegt dat al die verschillende kerken een onderdeel zijn van **de grote onzichtbare kerk...**

Het interkerkelijke denken gaat als vloedgolf door de GKV Kerken. Daarbij fungeert het Nederlands Dagblad als belangrijke motor. En de uitwerking daarvan gaat nog elke dag door. Ik denk aan steeds nauwere samenwerking van GKV-kerken met andere genootschappen. Bijv. in evangelisatie. Het heeft in verschillende kranten gestaan dat de GKV van Dalfsen de Jeugd-Alpha cursus vanaf nu samen doet met de andere kerken.

Daarbij wordt dan gezegd, dat die kerken in de basis zoveel gemeenschappelijk hebben.

Maar, jongelui, zo iets kan alleen maar, als je belijdenis over de kerk loslaat!

Als je feitelijk geaccepteerd hebt dat het niet zo heel veel uit maakt wáár je lid bent. Want de gedachte is: **als je maar gelooft**, dan ben je tóch wel lid van die grote onzichtbare kerk van Christus. Maar, zó kunnen kinderen van de hemelse Vader niet leven.

De kerk bestaat uit 'huisgenoten van God', (lees maar Efez. 2). Dat betekent: je mag deel uitmaken van het gezin van de hemelse Vader, en de kinderen van dat gezin gaan samen aan tafel! De Avondmaalstafel! Alle mooie dingen van het kerk-zijn, van de eenheid in het ware geloof, komen tot uiting die ene Avondmaalstafel! De kerk is de bruid die in het Avondmaal de foto van de Bruidegom voor de dag haalt. In het geloof ziet de bruid Hem die stervend aan het kruis aan haar het leven gaf! En als je dan een persoonlijke band mag hebben met Christus, als je bent meegenomen in die levensbeweging van Christus, dan wil je ook daar zijn waar zijn bruidskerk samenkomt. Dan wil je ook daar zijn waar Hij je roept. Daar is je leven mee gemoeid. Dan ga je inzien, dat het **kerkadres** er wel degelijk toe doet.

Waar roept Christus mij, in die veelheid van kerkgenootschappen en groepen.

Nou, dat is niet dáár waar de dwaalleer toegelaten wordt. Als je gereformeerd bent dan zie je ook dat de belijdenis artikelen over de kerk nog steeds van kracht zijn. Ook die eerste zin van artikel 29 NGB: '**Wij geloven dat men nauwgezet en met grote zorgvuldigheid, vanuit Gods Woord behoort te onderscheiden welke de ware kerk is, omdat alle sekten die er tegenwoordig in de wereld zijn, zich ten onrechte kerk noemen**'.

Jazeker, daar is kennis voor nodig. Kennis van de Schriftuurlijke leer en van de geschiedenis van de kerk. Dat is onmisbaar om vandaag de weg te vinden in de kerkelijke doolhof en helder te zien op welke kerkelijke plaats Christus de zijnen roept. De Here Jezus bad voor **de waarachtige eenheid (Johannes 17:21)** Eenheid die gebonden is aan het Woord van apostelen en profeten. Eenheid in de waarheid!

Christus, de Bouwer van de kerk bindt ons aan het fundament dat Hij Zelf gelegd heeft. Daarom word je geroepen dáár waar Christus de verkondiging van het Woord ongeschonden bewaart, **dáár wordt de eenheid zichtbaar**, de eenheid van het ware geloof. De eenheid van een goed ineensluitend bouwwerk. De belijdenis doet dan eigenlijk ook een klemmend appél **om méé te bouwen op dat éne fundament**, je daar aan te sluiten, waar op dat fundament gebouwd wordt.